

Bizim Ahıska'yı Okurken

Rahile KİNDİYEVA

Bizim Ahıska dergisini büyük merakla okuyup onu yeni sayılarının çıkmasını bekliyoruz. Bu dergi bize çok şey anlatıyor. Bilmediğimiz, yaşamadığımız olayların şahidi olup derin düşüncelerin âlemine götürüyor. Sayfalarını açtıkça bazen öyle şeyleri okuyoruz ki şaşırıyoruz. Bizim memleketimizden yetişmiş, Osmanlı'da vali, beylerbeyi, büyük komutan ve âlim olmuşlar. Ama biz bunları bilmiyorduk! Biz, Yunus Zeyrek'in araştırmalarından Ahıska meşhurlarını, âlimlerini ve âşıklarını öğreniyoruz. İçimizde ne kadar bilgi sahibi olanlar varmış diye düşünüyoruz. Bunlar, karanlıklar içinde kalmış, aydınlığa kavuşmamışlar.

Bu dergide, adı tarihe geçmiş bazı kişilerin Ahıskalı olduğunu düşününce hem seviniyor hem de kederleniyoruz. Seviniyoruz, çünkü, bizim de böyle ünlü insanlarımız varmış. Ke-

derleniyoruz, çünkü, onlar bir türlü aydınlığa çıkmamış, karanlıkta kalmışlar. Şimdi Bizim Ahıska dergisi, bizi onlarla tanıştııyor. Böylece biz Osmanlı Devleti'yle, Türkiye'yle mevcut eski bağlarımızı öğreniyoruz. Geç de olsa eski büyüklerimizi tanıma fırsatını buluyoruz. Umarız ki bundan sonra böyle devam etmez..

Gençlerimiz, yeni nesillerimiz Bizim Ahıska'yla konuşur; dertlerini, düşüncelerini onunla paylaşırlar. Böyle bir fırsatı yakalayan gençlerimiz için eğer değerlendirirlerse bu da bir başarıdır.

Dergimizin sonbahar sayısını daha çok beğendim. Oradaki edebiyat sayfası, beni seneler öncesine götürdü. Henüz 17 yaşındaydım. Azerbaycan Devlet Pedagoji Üniversitesinde imtihan veriyordum. Edebiyattan şâir Muhammed Fuzulî'nin, "*Beni candan usandırdı, cefa-*

Rahile Kindiyeva'nın anneanesi Kunzul nene, 1990'da 110 yaşında Azerbaycan'da vefat etti. Vatan hasretini dindirmek için oğullarıyla birlikte 1970'te Ahıska'ya, Sakunet'e gelmişti. Bu fotoğraf, doğup büyüdüğü, gelin olduğu Sakunet'te çekilmiş. Kunzul nene, Sakunet camii önünde iki oğlu Rüstem ve Temel ile bunlardan hayatta kalan tek kişi, Nalçık'te yaşayan torunu Abulbeg'le birlikte görülüyor.

dan yâr usanmaz mı?” şiirini söylememi istemişlerdi. Şiir, ezberimdeydi. Çok güzel okudum, beğendiler. Yıllar sonra bizim dergimizde bu şiiri görünce o günü hatırladım.

Bu vesileyle dergimizde emeği geçenlere, bilhassa Genel Yayın Yönetmeni Sayın Yunus Zeyrek Beye teşekkür eder, selâm ve saygılarımızı sunarız.

ŞEHREBANU

Kazaklı Âşık Şehrebanu, Azerbaycan'ın kadın şâirlerindedir. San'at kudreti takdir edilmektedir. Fakat onun haltercümesi hakkında bilgi yoktur. Ne zaman yaşadığını bilmiyoruz; XIX. yüzyılda yaşadığı tahmin edilmektedir. Elimizde sadece bir şiiri bulunmaktadır. Aşağıda verdiğimiz bu şiirinde, kadınların uğradığı talihsizliği, bilhassa istenilmeyen biriyle zorla evlendirilme temasını işlemektedir. Son kıtada da etnografik bilgiler var. Burada, gelinlerin kıyafetini görüyoruz.

Nece deyim zalım atam yaşasın,
Otağına zeri-zerbaf döşesin,
Meni nece verip ele boşasın.
Ana meni bir nâdana verdiler,
Günahıma mabalıma girdiler.

Gün galhanda durur geder yazıya,
Ağ lavaşı doğrar töker tazıya,
Lanet gelsin kebin kesen gazıya.
Ana meni bir nâdana verdiler,
Günahıma mabalıma girdiler.

İşve bilmez, gamze bilmez, naz bilmez,
Sevgi bilmez, sohbet bilmez, saz bilmez,
Söz eşitmez gaş anlamaz göz bilmez.
Ana meni bir nâdana verdiler,
Günahıma mabalıma girdiler.

Goyun değil goyunlara gatam men,
Öküz değil çodarlara satam men,
İğit değil derdimi anlatam men,
Ana meni bir nâdana verdiler,
Günahıma mabalıma girdiler.

Men Şehribanî'yem kına bağlardım,
Siyah tellerimi yana bağlardım,
Kelağay altından çuna bağlardım.
Ana meni bir nâdana verdiler,
Günahıma mabalıma girdiler.

Kelimeler:

Kebin : Nikâh
Gazi : Kadı
Çodar : Hayvan tüccarı
Kelağay : Poşu
Çuna : Yaşmak ●

Bizim Ahıska'ya Mektup:

Çok Hürmetli Yunus Bey,

İlk önce benim ve babamın yazılarına derginizde yer verdiğiniz için sizlere derin teşekkürlerimizi ifade ediyoruz.

Dergiyi aldık. Günden güne güzel ve ilginç makaleleriyle zenginleşen, aynı zamanda nefis tertibatıyla gözleri okşayan **Bizim Ahıska** dergisi, Ahıska'da yaşamamalarına rağmen bu bölgede Türk varlığını ve ruhunu aksettiren bir dergidir. Cesaretle diyebiliriz ki, bu dergi, kendi özelliğiyle artık çağdaş umum Türk matbuat tarihinde, seçilir ve öz lâyıık olduğu yeri tutmuştur.

Yunus Bey, **Bizim Ahıska**'nın yukarıda söylediklerimiz gibi herkes tarafından sevilen ve her sayısı büyük bir sabırsızlıkla gözlenen bir dergi hâline gelmesinde sizin müthiş emeğinizi vurgulamamak mümkün değil. Yüce Tanrım kolunuza ve kaleminize kuvvet versin; bu yolda başarılarınızı daim eyesin.

Biz de memnuniyetle yeni yeni makaleler göndereceğiz inşallah. Ben ilkbaharda Tiflis Merkezî Tarih Arşivinde çalışmak fırsatı buldum. Burada çok değerli belgelere rastladım. İnşallah imkân buldukça bu belgelere istinaden bilim âleminin bilmediği tarihimiz ve medeniyetimize dair meseleler hakkında makaleler yazmayı düşünüyorum.

Saygılarımla.

17 Kasım 2008

Fahri Hacılar

Tiflis

